

La rebaixa de l'IGI: ajuden les empreses amigues i perjudiquen el comerç i l'hostaleria

Dimarts passat, 3 de juny, els grups parlamentaris demòcrata (DA) i socialdemòcrata (PS) van votar plegats una llei de modificació de la Llei de l'impost general indirecte que representa una greu discriminació per al comerç i l'hostaleria.

El Govern i el grup del PS van acordar rebaixar l'impost general indirecte per a determinats sectors econòmics.

Van rebaixar l'IGI al 2,5% per a les estacions d'esquí, el transport de passatgers en autobús –no pas en taxi– i els centres d'oci com Caldea. Però van deixar de banda les activitats del comerç i l'hostaleria, que seguiran sotmesos al 4,5% d'impost general indirecte.

El nostre grup parlamentari no va votar aquell projecte de llei.

D'ençà que les estacions d'esquí van començar la seva pressió sobre el Consell General prenent un IGI reduït, la seva argumentació era que perdien competitivitat si havien de repercutir –com era i és lògic que fessin– l'impost general indirecte sobre el preu del forfet venut al client-esquiador.

La tramitació d'aquell projecte de llei, que inclou diversos aspectes que requerien ser ajustats i adaptats, de fet

té una motivació essencial: situar al tipus impositiu del 2,5% el transport per cable.

Es tracta d'una operació de maquillatge després que s'alcessin moltes veus indignades pel tracte absolutament de favor que s'havia volgut fer anteriorment, seguint el dictat de les estacions d'esquí, amb un tipus de l'1%.

Els treballs en comissió i la transacció d'una esmena del grup socialdemòcrata amb DA van permetre introduir altres activitats en el tipus reduït del 2,5%.

Nosaltres no vam votar en comissió aquella transacció. Estàvem convençuts que aquella operació de maquillatge perjudicaria els ingressos de l'Estat –amputats de dos punts en el tipus de l'IGI– i no es repercutiria pas en una baixada de tarifes per afavorir la competitivitat de les activitats i, també, el consumidor final.

Dit i fet. El dilluns 26 de maig el director de Caldea anunciava ben tranquil que l'aplicació de l'IGI reduït del 2,5% a les entrades del centre termolúdic no es repercutirà en el preu. Es mantindran els preus i la diferència es farà servir per millorar el marge en el compte d'exploració de l'empresa. Així de clar. El transport de viatgers ha declarat el mateix.

Sí senyor!

Pel que hem pogut saber les estacions d'esquí tampoc es plantegen abaixar el preu dels forfets.

Dit altrament, el tipus reduït de l'IGI al final anirà a parar a les caixes de les empreses afectades o a les butxaques dels seus accionistes. Tant se val.

Aquí tenim un motiu suplementari –si mai calia– per defensar que és molt més útil, transparent i just un tipus únic d'IGI, com el que es va establir inicialment en la Llei 11/2012 del 21 de juny (article 57) al 4,5%, que no pas aquestes modulacions interessades que només serviran per desvirtuar el caràcter general de l'impost i per crear greuges comparatius amb el comerç, l'hoteleria i la restauració.

Aquesta mala manera d'atorgar privilegis a determinats sectors econòmics és un gran perjudici per al comerç i l'hostaleria.

I també ho és per a les caixes de l'Estat, que recaptaran molts menys diners, en perjudici de tothom.

Els dos resultats d'aquest acord entre DA i el PS són, en primer lloc, que s'abaixa en dos punts la recaptació,

amb un menyscapte evident en els ingressos públics.

El segon resultat és que aquells que pretenien, amb una concepció totalment infantil de les actuacions dels agents econòmics en una economia de mercat, que la rebaixa de l'IGI comportaria una correlativa rebaixa dels preus de venda al públic dels serveis afavorits per augmentar-ne la competitivitat, s'han quedat amb un pam de nas. Els sectors que la majoria del Consell General ha volgut afavorir no reduiran els preus. Ho han declarat públicament... i s'han quedat tan amples!

Tan amples i ben contents: han aconseguit, amb els seus tràfics d'influència, trencar la neutralitat de l'impost general indirecte, que ara ja ha esdevingut un poti-poti inversemblant.

Lluny dels discursos, de les rodes de premsa per presentar proposicions per ajudar el comerç i les campanyes d'imatge, la setmana passada, al Consell General, va quedar clar que s'adoptava –amb el nostre vot en contra, insisteixo– una modificació legislativa que trenca la igualtat dels agents econòmics enfront de l'impost general indirecte.

Un trencament que s'ha fet per afavo-

rir uns sectors però que comporta un greuge comparatiu molt important en perjudici del comerç i l'hostaleria.

Ja poden anar assegurant que la seva primera preocupació és la reactivació comercial si, quan toca votar, el menystenen i el perjudiquen sense embuts.

El nostre grup parlamentari, i també Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra (SDP), defensem un Estat fort i eficient, que afavoreixi el desenvolupament d'una economia competitiva capaç de generar un creixement sostenible, amb uns serveis públics de qualitat que garanteixin la igualtat d'oportunitats i bandegin qualsevulla forma d'injustícia i exclusió social.

La forma en què l'Estat recapti, per després revertir-ho en forma de serveis, rendes redistributives o impuls de l'activitat econòmica, és doncs important.

Volem insistir que la clau del debat a l'entorn dels impostos no és pujar-los o abaixar-los. El que és realment important és saber quan s'apugen o s'abaixen, qui els paga, quan es paguen i, per damunt de tot, què es fa amb el diner recaptat.

La setmana passada, al Consell General, només ens van aclarir una cosa: calia rebaixar els impostos indirectes a alguns sectors perquè així ho consideren necessari els grans grups de pressió del país.